

En rundtur i Ronda provinsen

Vi kör några mil norrut från Ronda till Setenil. Gatorna är mycket smala och vi letar oss ner genom byn på branta serpentinegator. Vi parkerar på det lilla torget och fortsätter till fots ner till flodfåran som så här års är nästan torr. Dalgången där byn är belägen är smal och trång. Urgröpt av vattnet under tusentals år. Husen har vanliga fasader men många av dem har helt eller delvis rum utgrävda i den mjuka sandstenen. Berget till och med sträcker sig ut över husen och bildar tak.

Vi vänder söder ut och tar riktning mot byn Algodonales. Nu gäller det att läsa vägbeskrivningen noga och inte missa den lilla skylten och avtagsvägen ner till Casa Acequia där Lars och Karin bedriver en B&B verksamhet med fyra rum. Vi kör in genom porten in bland träderna och letar oss fram på grusgången. Till vänster ligger ett charmerande vitt hus och till höger ett poolområde med liggstolar. Härligt att snabbt kunna ta sig ett dopp efter en utflyktsdag med över trettio grader.

Här råder fullständigt lugn, även om grannens åsna skriar lite då och då. Rummen är enkla men med hög standard med tillhörande badrum. Här finns ett kök där vi förbereder vår middag. Ute på den lilla gården utanför rummen dukar vi upp *al fresco*. Framåt natten under helmånen drar vi oss tillbaka och somnar skönt. Frukosten morgonen därpå intas på terrassen hos Karin och Lars. Karin har bullat upp en frukostbuffé.

Karin har skrivit en trädgårdsbok som du kan läsa i en skön vilstol

Vi tar oss mot Zahara de la Sierra. Denna helg är det cykeltävling så vi får slåss om utrymmet på de slingrande vägarna. Vägen går längs en långsträckt uppdämd sjö. Underbart vackert. Färden går vidare in i naturområdet Grazalema och in i byn med samma namn. Utsikten är vidsträckt över dalarna och bergen med olivträd och ekar. Getter och kor betar i de öppna ängarna som bryter upp skogsområdena. Det är en gullig liten by med många restauranger. Väster om byn letar vi oss fram till ett picknickområde – Los Llanos del Campo - där vi skall vandra.

Det kommer bli en enkel vandring med inte alltför stora höjdskillnader på ungefär sjuhundrafemtio meters höjd. Stigen leder rakt uppför berget till en förfallen gård. Nu övergår stigen till att bli kullerstensbelagd. Fortfarande inte särskilt bekväm att gå. Promenaden går vidare n genom den glesa skogen, över huvudvägen och sedan in på en skogsväg. Vi passerar ett djurhägn där vi hälsas välkomna av fyra argisinta hundar. Med viss respekt går vi förbi en tjur som ligger under sin korkek och vilar. Landskapet öppnar upp och vi följer skogskanten runt berget. Efter en viss tveksamhet om vägvalet kommer vi tillbaka på rätt stig och stannar för att äta den medhavda maten.

Vandringsleden är inte särskilt väl utmärkt och långa stunder gick vi lite utan att veta exakt var vi var. Även om vi hade en ledkarta är det svårt att bedöma hur långt man gått när man klättrar i naturen. Avslutningen var hur vacker som helst när vi vandrade nerför berget på en stor äng omgiven av getter, tjurar och kor. På vägen hem kör vi över läderstaden Ubrique, lite av en storstad nere i dalgången. Om man är intresserad av att köpa lädervaror är det säkert rätt resmål, annars kan man hoppa över denna stad. Bättre då stanna i VillaLuenga på vägen mot Ronda där de har både ett ostmuseum och ostfabrik att handla i. Vägen går igenom ett dramatiskt landskap med höga berg och djupa dalar åter mot Ronda. Naturskönt.

Här kan du titta för lite mer information om vårt övernattningsställe: www.casa-acequia.se

Du hittar fler reseskildringar på www.elcastillo.eu

